

פרשת משפטים

כ"ג שבט תשפ"ה
שנה ט"ז גליון תשמ"ח

עטרת שלוש

קול קאמרנא 0747962080

עלון שבועי שע"י מוסדות קאמרנא בארה"ק • בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א • עיה"ק ירושלים ת"ז

הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי. השמר מפניו ושמע בקלו אל תמור בו כי לא ישא לפשעכם פי שמו בקרב בו (כג-כא).

עטרת ראשנו

דברי תורה מכ"ק אדמו"ר שליט"א

כולה הוא שמותיו של הקב"ה (זוה"ק ח"ב פז), ורק ע"י שתשמרו את מצוות התורה בשלימות יהיה היחוד בשלימות.

ע"י קיום התורה והיחוד לא תצטרכו להילחם עם אויביכם

וזה אומרו עוד פי אם שמוע תשמע בקלו של התורה, ועשית פל אשר אדבר ותקיימו את כל מצוות התורה ויהיה היחוד בשלימות, אז ואיבית את איביך וצרתי את צרריך לא תצטרכו להילחם עם אויביכם, רק בסוד ה'הוי"ה ילחם לכם ואתם תחרשו (שמות יד יד), ולא יצטרכו לכלי זין (רש"י דברים א ח), וכמאמר הבעש"ט הקדוש הנ"ל. עד פי ילך מלאכי בכח היחוד הוי"ה אדנ"י, לפניך שאתם מייחדים תמיד, והביאך אל האמרי והחתי והפריז והקנעני החוי והיבוקי והכתדתי שתבואו אל המנוחה ואל הנחלה בארץ ישראל.

רעוא דרעוין תשפ"ד

שכל המלחמות שבעולם, וכל הפורעניות שבא לעולם, וכל המחשבות זרות שבאדם, נמשך מחמת שהמלכות אינה בייחוד עם דודה, וכאשר יתן האדם דעת לזה, אז יראה ורעד יבא בו, ונעשה יחוד יראה עם נורא, ויתפרדו כל פועלי און וכו' ודפח"ח.

ע"י שמייחדים תמיד הוי"ה אדנ"י יזכו ליחודא עילאה

וזהו שמרמזו כאן הכתוב, הנה אנכי שלח מלאך לפניך היינו מלאך בגי' יחוד הוי"ה אדנ"י, רצה לומר שהקב"ה אמר לבני ישראל אני נתן לכם סגולה שתייחדו תמיד את היחוד של מלאך שהוא הוי"ה אדנ"י בחינת יחודא תתאה, וזה יהיה לכם לשמרך בדרך לשמירה מהפורעניות בכל הדרך שתלכו בהם. ולא עוד אלא אם תיחדו כן תמיד תזכו להגיע לדרגה של ולהביאך אל המקום אשר הכנתי בחינת יחודא עילאה שהוא יחוד או"א, בסוד אל המקום בגי' ע"ב קנ"א.

ע"י שמקיימים התורה ומצוות בשלימות יהיה היחוד בשלימות

ומזהיר הכתוב השמר מפניו מלעשות פירוד בין היחוד של הוי"ה ואדנ"י, וזה ע"י ושמע בקלו שתשמעו לקול השם לקיים התורה והמצוות בשלימות, אל תמור בו מלעבור על מצוות התורה, פי לא ישא לפשעכם פי שמו בקרב בו כי הרי כל התורה

יחוד הוי"ה אדנ"י חייב כל אחד לייחדו תמיד הנראה לפרש המקראי קודש, עפ"י מה דאיתא ממרן הבעש"ט הקדוש זיע"א, מובא בספה"ק צפנת פענח (בשלח פן ב, להרה"ק מפולנאה ז"ע) וז"ל: שמעתי ממורי זללה"ה וכו', ואם אינו יודע דרך פרט, על כל פנים ידע דרך כלל שבכל דבר ודבר, יש בו יחוד שני שמות הוי"ה אדנ"י וכו' ודפח"ח עיי"ש. וכ"ה בספרו תולדות יעקב יוסף ריש פרשת שמות, ומתבאר בספה"ק בן ביתי מרביה"ק אא"ז מהרא"צ מקאמרנא זי"ע (על תהלים קמא ח. וכ"כ בבן ביתי עה"ת נח ד"ה ואתה קח, ובפרשת בהר ד"ה ובכל ארץ) וז"ל: 'שמעתי מאאמו"ר זללה"ה בשם מרן הקדוש בעש"ט זללה"ה, שייחוד הוי"ה אדנ"י לא יוכל לפטור עצמו שום בר ישראל מלייחד, והוא אפילו פחות שבפחותי ערך, שהוא רק מכונה בשם ישראל ויש לו נקודת דת יהודית, חיוב עליו לייחד ב' שמות אלו בשילוב יאהדונה"י, והוא אפילו שהולך בשוק, יעלה על מחשבתו בכל עת ובכל שעה יחוד הקדוש הזה הנ"ל שהוא דייקא סוד 'שויתי ה' לנגדי תמיד' (תהלים טז ח) עיי"ש. וכ"כ רביה"ק בספה"ק נוצר חסד (פ"ו אות ח') עיי"ש.

כל המלחמות והפורעניות הוא מחמת שהמלכות אינה בייחוד עם דודה

ועוד איתא בספה"ק תולדות יעקב יוסף (סו"פ בחוקת) וז"ל: שמעתי ממורי זללה"ה

עטרת מז

אמרות טהורות מרבותינו זי"ע

כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעוזב
לו עזב תעזב עמו (כ"ה)

ר"ל כשבר ישראל רואה שהחמור הגוף החומר הגשם, שנאך שהוא השונא לנשמה הקדושה שהוא עיקר האדם כנודע משער הקדושה לרח"ו זלה"ה (שער א) ע"ש. ובחומר הגוף שם הוא שורש ועיקר של יצר הרע שהוא שונא מוחלט, והוא רובץ תחת משאו ר"ל רבץ הוא ב' רץ, היינו רץ אחר רץ. תחת משאו כלומר כל עבודת הבורא ב"ה בכלל ובפרט הוא לו לעול ולמשא לעשות רצון אבינו שבשמים, כמו שאמר רבינו מרן הקדוש הרמב"ם זלה"ה בהלכות דעות, שיש בני אדם שעבודת הבורא ב"ה הוא לו לעול ולמשא. וכל זמן שהוא מגושם יותר אזי עול מלכות שמים הוא לו לכובד ולמשא ע"ש. והוא עבור שהחומר הגוף הגשם החומר שלו רובץ רץ אחר רץ תחת משאו. ועל זה מזהיר התורה הקדושה וחדלת מעוזב לו עוד יותר, כי החומר הגשם היצר

הרע של הגוף שלך מביא לך עד שתאבד ממך כל הקדושה ח"ו.

ועוד יש לומר וחדלת מעוזב לו שאל תכרות אותו מכל וכל וחדלת מעוזב לו, שיהיה ליצר הרע של הגוף שלך ג"כ איזה תיקון, ואל תחדל מעוזב לו מכל וכל, כי יש בו ג"כ ניצוצין קדישין, אלא בעתים ידועים שבא עליך בחוץ יד להכשילך באיזה ענין עבירה ורוצה להרגך ח"ו, אזי הבא להרגך אתה להרגו (יומא פה:) בסגופים גדולים, ולעשות דייקא מצות גדולות מדות טובות היפך ממה שהוא רוצה להכשילך.

ועיקר פירושו נראה לי כך, כי תראה חמור גשם הגוף, שונאך לאדם האמיתי, רובץ רץ אחר רץ, תחת משאו וחדלת על ידי סגופים קדושים מתוך תורה ועבודה מעוזב לו והוא נשאר בלי שום תיקון, אל תעשה כך, אלא עזוב תעזוב עמו ויחזיר אותו למוטב עד שמשד נעשה מלאך טוב, כמו יצר טוב ממש, כנודע מכתבי האר"י זלה"ה (עץ חיים שער נ"ג) והבן.

בן ביתי מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא
לא תטה משפט אביך בריבו (כ"ו)

ר"ל כל זה הוא תפלה ובקשה של השכינה הקדושה להקב"ה עבור ישראל הקדושים, ר"ל לא תטה אל תכריע, משפט אבינו בר ישראל שהוא עני ואביון ממצותיך וכו', והוא עוד בריבו עם יצר הרע,

שהוא רוצה לעשות רצונך הטוב, אלא שהגשם היצר הרע לא עוזב אותו לעשות רצונך הטוב כנודע ליודעי חן. לזה מבקשת השכינה הקדושה אל תטה ותכריע מפשט אבינו כשהוא אז בריבו עם יצר הרע ותכריע אותו ח"ו לכף חוב. אל תטה ותכריע אז אותו לחוב ח"ו, כי בודאי בלי ספק יעשה תשובה לגמרי ויעשה רצונך הטוב בכל עת ובכל שעה אמן עלינו על כל ישראל, ודייקא תכריע את כל ישראל לכף זכות.

בן ביתי מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא
מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק
רשע (כ"ז)

ר"ל עוד מבקשת השכינה הקדושה מאת הקב"ה, שמדבר שקר של המקטרגים והקליפות שרוצים לקטרג על ישראל הקדושים ח"ו אל תשמע להם, ותרחק מדברי השקרים והכזבים שלהם, כי בודאי כל ישראל צדיקים הם, ונקי וצדיק אל תהרוג עבור דבריהם השקרים והכזבים, כי לא אצדיק רשע ברשעו היינו המקטרגים, אל תכריע לישראל לכף חוב ח"ו כפי רצונם, והם יהיו צודקים אל אצדיק רשע ברשעו כי כל דבריהם הם שקרים וכזבים אין בהם שום ממש, ודייקא תכריע לכל ישראל לכף זכות, ותשמע דייקא לאלו המכריעין לכף זכות לכל ישראל הקדושים.

בן ביתי מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא

שעדיין יש בו רע מה יעשה הבן שלא יחטא, כי אי אפשר שיהיה מעשיו בתכלית הזיכון, והדר קבלוהו בימי אחרשורש (שם), שראו בחינות מלא כל הארץ כבודו, כי בתוך כל רע יש ניצוץ קדוש, ואין טענת אונס בגיטין (גיטין לד.) בסוד 'סור מרע' כי הכל ברא לכבודו, ויכול לעבוד את השם בכל דברים שבעולם ולתקנם ולתקן הרע, להחזיר לקדושה עליונה כידוע ממרן אלקי הבעש"ט, ואין להאריך כי יש בזה מעיין חכמה ולא אצא מן המכוין לדרכינו.

אוצר החיים ויקרא דף קנט: מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא

והאזנת למצותיו (טו כו), כי המצות הם תרי"ג עצות, היאך לדבק נפשו באור עליון וצח שורש ואור המצות, וצריך להטה אזנו לשמוע אל כל מצוה, היאך ובמה שנתן לו עצה טובה מצוה זאת, וזה מדריגה גדולה.

וישראל לא זכו לזה, ואמרו 'ושמענו ועשינו' (דברים ה כד), כי המצוה יתן לו עצה היאך לתקן נפשו להסיר הרע, וזה מדריגה קטנה מאוד, יושג אף לפחותי ערך, ובוה מודעא רבה לאורייתא (שבת פח.) בבחינות 'סור מרע' (תהלים לד טו), כי מאחר

עטרת חכמים

עיונים וביאורים מרבותינו זי"ע

ויאמרו כל אשר דבר הוי"ה נעשה ונשמע (כ"ח)

וזהו סוד נעשה ונשמע, לתקן הרע לגמרי בתיקון נפלא, עד שיהיה מתוקנים בתיקון נפלא בלתי שום רע, ונעקור הרע מלבבינו לגמרי, ואז ונשמע כטעם

למלא נפשו כי ירעב ואין רעב אלא מן התורה. ד"א אם ראית רשע שחזר בתשובה אל תבוזהו, וכתוב אחריו 'ונמצא ישלם שבעתים' זה שלמד תורה וחזר לקילקולו הקב"ה משלימו לשבעה מדורי גהינם, ולא דיו אלא שגורם לביתו ולמונו לירד עמו שנאמר 'את כל הון ביתו יתן'.

ענין גנב הוא כסוי והסתר, 'ותגנב אתי' (בראשית לא כז) מתרגמיני וכסיתא מני, וכן הוורדא קורין גנב (חולין מז.) על שמתכסת בכיס שלה, וכן הבעל תשובה נקרא גנב על שצריך לכסות עצמו ותשובתו מפני המקטרגים, וכן ישראל גנבים הם (ע"ז ע.) שיודעין לרצות את קונם בתפלתם, ולכסות התפלה בדברים שלא יבין המקטרג, וכן מכסים מעשיהם מפני היצר שלא ימנעם, הכל כידוע.

אוצר החיים שמות דף קס: מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא

הוא כשהחיצונים נאחזים בשליש העליון המכוסה, אשר זה נקרא עבירה בסתר, עושה עין של מעלה כאלו אינו רואה, ואזן של מעלה כאלו אינו שומעת, 'כי נוכח עיני ד' דרכי איש' (משלי ה כא), דע מה למעלה ממך (אבות ב א).

איתא (ילקוט שמעוני שמות רמז שמג) אבל המתגנב מאחר חבירו והלך ושנה דברי תורה, אע"פ שהוא נקרא גנב, הרי זה זוכה לעצמו, ועליו הוא נאמר 'לא יבוזו לגנב' (משלי ו ל), לסוף 'נמצא' מתמנה על הצבור ו'ישלם שבעתים' שנאמר 'את כל הון ביתו יתן' (שם פסוק לא), ואין שבעתים אלא דברי תורה שנאמר 'אמרות ד' אמרות טהורות מוזקק שבעתים' (תהלים יב ז). ועוד איתא (מדרש משלי ו) אם ראית עם הארץ שהשחית עצמו על דברי תורה אל תבוזהו, ואל תאמר אתמול עם הארץ והיום חבר, למה

עטרת רז

רזי תורה מרבותינו זי"ע

פי יגנב איש שור או שיה ויטבחו או מקרו המשיה בקר
וישלם תחת השור ויארבע צאן תחת השיה (כ"ט)

ענין וטעם מצוה זאת אזהרת לא תגנוב, וסוד הדבר (עץ חיים שער אונאה פ"ה) כי הגזול פוגם בב' שלישי התפארת, וננצח והוד, החסדים המגולים, כי זה סוד גזילה בפרהסיא, והגונב פוגם בשליש העליון המכוסה, ולכן הגניבה בסתר. והנה עונש הגנב יותר מהגזול, כי משלם כפל וארבעה וחמשה, כי עיקר פגם אחיזות הקליפות בשליש המכוסה, כי בחסדים התחתונים המגולים דרכם לאחוז בהם, ועיקר הפגם

עטרת הזוהר

זוהר הקדוש עם פירושי 'דמשק אליעזר'

רשב"י דורש הפסוק 'ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם' על סוד הגלגול

פתח רבי שמעון ואמר: 'ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם' כתב אאמו"ר מובהק זלה"ה שעולה ד' פעמים היכ"ל זכו"ת, ששם בנין הנשמות, תרגום: 'ואלין דיניא דתסדר קדמיהון', אלין אינון סדורין דגלגולא, דינין דנשמתין, דאתדנו כל חד וחד לקבל עונשיה לכאורה יש להקשות קצת מה בא להשמיענו התרגום יותר מהכתוב, ועוד שאין דרך של רשב"י ע"ה בכל הזוהר להביא התרגום, אלא אם לא היה מביא התרגום היה משמע 'ואלה המשפטים' השייכים לת"ת הנקרא משפט, והוא בחינת רחמים ולא דינים, כדאיתא בתיקוני זהר (תיקון א' יז): משפט עמודא דאמצעייתא ע"ש, לזה מביא התרגום שהמשפטים דכאן מיירי מדינים ממש ולא מרחמים, ועל מלת 'תשים' מפרש התרגום תסדר, כי 'תשים' משמע שיתן כל הדינים לפניהם בפעם אחת עד שאין יכולין הנשמות לבוא ח"ו לידי תיקון השלם, לזה מפרש התרגום תסדר לכל אחד כפי ערכו מעט מעט עד שיתקן הכל.

ועוד מפרש רשב"י גם הפסוק 'כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשביעית יצא לחפשי חנם' על סוד הגלגול, שאם שורש נשמתו מסטרא דעבד שהוא מט"ט יומין החול יעבוד

'כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשביעית יצא לחפשי חנם', חבריאי, עידן הכא, לגלגאה כמה רזין טמירין דגלגולא, 'כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד', פד נשמתא אתחייבת בגלגולא, אם היא מסטרא דההוא עבד מטטרון, דאיהו קליל שית סטרין מטטרון יש בו שישה אותיות,

עטרת תפארת

עובדות וסיפורים מרבותינו ז"ע

ושחד לא תקח פי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים (כג ח).

בפסוק זה, מצא רבינו הקדוש רבי יצחק איזיק מקומרינא רמון, שגם אצל צדיק גמור יתכן שיעניו ויסתמאו על-ידי נטילת שחד בלי ידיעתו, כפי המעשה

פתח רבי שמעון ואמר: 'ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם', תרגום: 'ואלין דיניא דתסדר קדמיהון', אלין אינון סדורין דגלגולא, דינין דנשמתין, דאתדנו כל חד וחד לקבל עונשיה.

'כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשביעית יצא לחפשי חנם', חבריאי, עידן הכא, לגלגאה כמה רזין טמירין דגלגולא, 'כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד', פד נשמתא אתחייבת בגלגולא, אם היא מסטרא דההוא עבד מטטרון, דאיהו קליל שית סטרין, קתיב ביה: 'שש שנים יעבד', גלגולין דילה לא מתחייבא אלא שית שנין, עד דאשלימת שש דרגין, מההוא אתר דאתנטילת.

אבל אם נשמתא היא מסטרא דשכינתא, דאיהי שביעית, ודאי מה קתיב 'ובשביעית יצא לחפשי חנם', דצדיק ודאי לית ביה מלאכה, פיון דלית ביה מלאכה, לית ביה שעבוד, ונשמתא דאיהי מתמן, אתמר בה 'ובשביעית יצא לחפשי חנם', לית בה שעבודא.

אבל אם שורש נשמתו מסטרא דשכינה שהוא סוד השביעית שבת יצא לחפשי חנם

אבל אם נשמתא היא מסטרא דשכינתא, דאיהי שביעית מסטרא דשכינתא בא להשמיענו אפילו מלכות דעשיה ויצירה ובריאה, שבכל אלו עולמות מסטרא דשכינתא, שכל אלו מלכותין נקראים רק מסטרא דשכינתא ולא שכינתא בעצמה, ודאי מה קתיב 'ובשביעית יצא לחפשי חנם' אם מתייחד איש הזה בליל שבת קודש, אז אין לחיצונים שום אחיזה בו, כי כן החיצונים נקראים חנם, כדאיתא בזהר (פ' תרומה קכא). ע"פ חנם נמכרתם ולא בכסף ע"ש, לזה כשבא שבת יצא לחפשי חנם מאחזיות החיצונים משא"כ בימי החול, דצדיק ודאי לית ביה מלאכה הצדיק האמיתי אינו מתייחד בימי החול לגרום למעלה בה' אחרונה מלכות יחוד של הוי"ה אדני"ב בה, צ"א מספר מלא"ך, ועם ה' שלה הרי מלאכה, אלא דייק בשבת קודש, כדאיתא בזהר (פ' יתרו פט). ע"ש, פיון דלית ביה מלאכה, לית ביה שעבוד שאין בו שום התגברות הרע בימי החול מענין זה, ומכל שכן בשבת קודש, וכן איתא בספר קנה גדול (דף כ): בעת היחוד בשבת קודש כשמכווין בכוונה טובה בעת היחוד, לא מבעיא שהחיצונים אינם מתגברים עליו ועל הילד הנולד מיחוד הזה, אלא שתרד אליו ועל הילד נפש טהור ונקי ע"ש, ונשמתא דאיהי מתמן, אתמר בה 'ובשביעית יצא לחפשי חנם', לית בה שעבודא.

נגד ו"ק ו' זעירא של יסוד צדיק דז"א, לזה נקרא מט"ט בשם יסוד צדיק, כדאיתא בפרי עין חיים (בהקדמה בסופו) ע"ש, אם בר ישראל מתייחד בימי החול, ונתעברה אשתו אזי ממשך לילד הזה נשמה בימי החול של ימי הגלות, מיוחד של מטטרון וסנדלפון, הנעשה יחודים רק בימי החול בזמן הגלות, וכשבא שבת קודש או ראש חדש ויו"ט, אז נסתלקו הם ונעשה היחוד על ידי זו"נ עצמם ממש, כדאיתא בתיקוני זהר (תיקון י"ח לד). ביומין החול תרעא דהיכלא פנימאה איהו סתימא, הדא הוא דכתיב (יחזקאל מו א) 'כה אמר ה' אלהים שער החצר הפנימית יהיה סגור ששת ימי המעשה', ואמאי בגין דמטטרון שליט עליהו, אבל ביום השבת דייתי בעלה יפתח, וביום החדש יפתח ע"ש, לזה אמר אלו נשמות הבאים מיוחד מט"ט וסנדל"ל של ימי החול, קתיב ביה: 'שש שנים יעבד' ששת ימי החול ידוע הוא שכל יום ויום מהם הוא מודה בפני עצמו, שהם בכלל ששה ימים נגד ששה ספירות חסד גבורה וכו', וספיר"ה עולה מספר שנה, לזה אמר שנשמה הבא מיוחד מט"ט וסנדל"ל, אזי הוא עובד בשישה ימי החול, וזהו שש שנים ששה ימים של ימי החול יעבד, גלגולין דילה לא מתחייבא אלא שית שנין, עד דאשלימת שש דרגין כל בר ישראל ממקום שורש העולם שבא, שם מגיע פגם של חטא, וזה במט"ט וזה במלכות דעשיה, וזה במלכות דיצירה ובריאה ואצילות, לזה אמר עד דישלים ויתקן פגם המגיע למט"ט, מההוא אתר דאתנטילת לזה צריך נשמה זו לתקן הפגם שם לבד.

שארע עם ה' אוהב ישראל מאפטא ששמש בצעירותו כרבה של קולבסוב וקעירות הסמוכות לה. פעם נשב בדיו-תורה עם כמה דינים על סכסוך ממוני גדול, והדינים נטו לצד התובע, שהיה עשיר גדול ושחד אותם בסתר, אף ה' אוהב ישראל" שהתעמק בדיו, הביע את דעתו בנחרצות כנגד דעת הדינים. הבין התובע, שאם רצונו לזכות בדיו, עליו לשחד גם את הרב בעצמו, אף מפני שהיורש בעצמו של הרב ידע שלא נתן לשחדו בכל סכום שבעולם, התחכם והניח סכום גדול בתוך פיס הקגד הקיחד אותו לבש הרב מדי ראש חדש. למחרת, התכנסו הדינים שוב לדיו, ולפליאתו הרגיש

הרב כי דעתו מתחילה לקיות נוטה כדעת הדינים, והבין כי לא דבר ריק הוא, ולכן הודיע "לבקר משפט". נכנס הרב לתדרו והתחנן לקב"ה שיאיר את עיניו בדיו, והענין נדחה עד שהגיע ראש חדש. והי כאשר נטל הרב את בגדו, הרגיש בכבדו ומצא את הסכום הגדול בפיס. חקר הרב את בני המשפחה, עד שהתברר כי אותו עשיר הנכנס את המעות לכיסו, והוא זמן אותו מיד, החזיר לו את הפסוק והודיע בתקף כי הוא מסלק את עצמו מן הדיו. זהו אפוא פרוש הפסוק 'ויסלף דברי צדיקים', שגם בצדיק גמור יכולה דעתו להשתנות בגלל שחד אף בלי ידיעתו.

עטרת החסידות

מספרי רבותינו הקדושים ז"ע

ואֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשִׂים לְפָנֶיךָ.
(שמות כא א.)

**פֶּתַח רַבִּי שִׁמְעוֹן וְאָמַר, וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים
אֲשֶׁר תִּשִׂים לְפָנֶיךָ, אֲלֵי אֵינוֹן סְדוּרִין
דְּגִלְגָלָא. (זוהר משפטים צד.)**

בכל גילגול יוסיף לחדש חדושי תורה ומעשים טובים. המזכה הרבים אינו מתגלגל. המעמיד בנים לומדי תורה לא יצטרך להתגלגל. ארבע מיני גלגולים. נשמות שמגולגלים אין להם יחוס לאביהם. עונש המשתמש בכרתה של תורה. המחמיר בנטילת ידים יציל נפשו מגלגולים. הלומד ב'אוצר החיים' בעיון רב יהיה בטוח שינוח בעוה"ב בלי גילגול ואני ערב לו. עונש גלגול קשה מגיהנם. המדבר על צדיק נתגלגל בכלב. שני מעשיות מהבעש"ט ז"ע

בכל גילגול יוסיף לחדש חדושי תורה ומעש"ט

'ועשה חסד לאלפים' וגו' (דברים ה, י). לאלפים בפתח הלמ"ד ולא בקמץ הידוע עיין ליקוטי תורה, הנה כשאוכל מרובה על הפסולת אזי משליכין הפסולת ולוקחין האוכל, וכן הרשעים כי בפעם אחת חוטא ובא בגלגול ומוסיף לחטוא, אם נשאר לו מעט טוב נסתלק ממנו על שלשים ועל רבעים, אך בצדיקים עשה חסד כי בכל גילגול יוסיף לחדש חדושי תורה ומעשים טובים, וזהו 'אלפים' מלשון 'ואאלפך חכמה' (איוב לג, לג), וגם אלפי"ם אותיות פלאי"ם, לפי שמחדש בתורה פלאי פלאים. וזהו לְאֲלָפִים בפתח כדי שילמדו ויחדשו דברי תורה ואיננו הידוע, אלא לאלפים כדי שילמדו ויתחדשו תורה, מושא"כ 'צער חסד לאלפים' (שמות לד, ז) בקמץ הידוע, שנצר חסד אל הנשמות הידועים, הנקראים אלפים צדיקים לומדי תורה והבן היטב. **'היכל הברכה' דברים דף לג.**

המזכה הרבים אינו מתגלגל

כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו וכל המחמיר את הרבים אין מספיקין בידו לעשות תשובה. משה זכה וזיכה את הרבים זכות הרבים תלוי בו, שנאמר (דברים לג, כא) 'צדקת ה' עשה ומשפטיו עם ישראל'. ירבעם בן נבט חטא והחטיא את הרבים, חטא הרבים תלוי בו, שנאמר (מ"א יד, טז) על חטאת ירבעם אשר חטא והחטיא את ישראל (אבות ה, יח). למזל למוי שבא על אשת איש, ואכל חלב, לסוף יתגלגל אם לא עשה תשובה גמורה, ובהכרח שייזדמן לידו חטא אשת איש וחלב, ויעמוד בנסיון, ואז מתקן מה שחטא בגלגול הקודם, והמזכה את הרבים אין חטא בא על ידו, כי מתקן הכל בזכות רבים...

'נוצר חסד' אבות ה, יח

המעמיד בנים לומדי תורה לא יצטרך להתגלגל

'וברך פרי בטןך ופרי אדמתך' וגו' (דברים ז, יג). 'פרי בטןך' ערימות חטים מסוד [מספר] 'חטה' כ"ב אתון דאורייתא בנים לומדי תורה, ותולדותיהם של צדיקים פרי שנתהו מלימוד התורה, דכתיב בה והארכת ימים, 'ופרי אדמתך' עוסקין בתרי"ג מצות להשלים קומת אדם, שלא יצטרך להתגלגל על חסרון מצוה של קומת

אדם עליון, ובמדות טובות לכבוש האף לדמות לעליון בכל מדות טובות.

'היכל הברכה' דברים דף נו.

ארבע מיני גלגולים

כשהאוכל מרובה על הפסולת, לוקחין האוכל ומשליכין הפסולת (שבת קמב:), אך כשהפסולת מרובה על האוכל, בהכרח צרף אותו צירוף אחר צירוף כהתוך בכור כסף וזהב, והנשאר משליכין אותו (מלה"פ יחזקאל כב כב).

וכן הוא בענין גלגולי הרשעים, כי בפעם חוטא, ונתגלגל וחוטא יותר, ועל ידי כן בכל פעם שנצטרף, יוצא ממנו הקדושה, ולוקח אותו איזה צדיק, וכן בפעם שלישי ורביעי נצטרף, עד שלא נשאר בו שום טוב, לכן הרשעים שבזמן הזה הרשיעו הרשעים ביותר, כי הם כבר בפעם הרביעי שאין בהם אלא מעט מן המעט טוב, לכן פוקרין וכופרין בפרהסיא בלי בושה, ומדברין סרה על הצדיקים וחז"ל, עד שלא נשאר בהם שום טוב...

'אחר ח' ח"ג דף קיד.

נשמות שמגולגלים אין להם יחוס לאביהם

'בנים ובנות תוליד' בגלות 'ולא יהיו לך' (דברים כח, מא), עיין ליקוטי תורה וירא, אמנם רוב העולם הם נשמות מגולגלים, ושנשרו מאדם הראשון ואין להם יחוס וקורבה כלל ועיקר עם אביהם, ולפעמים נשמת אדם גבוה לאין קץ, ונתגלגל להיות בנו של אדם נבזה ושפל, אעפ"כ חייב בכבודו מחמת הלבוש שהמשיך עליו בקדושה, אמנם כל זה אינו רק עד תחיות המתים, כי אח"כ חוזר כל אחד לשורשו ונוטל כל אחד שלו, ואין יחוס לבן עם אב כלל. וזהו 'בנים ובנות תוליד' מגולגלים 'ולא יהיה' להם שייכות 'עמך'.

'היכל הברכה' דברים קעב.

עונש המשתמש בכרתה של תורה

'דאשתמש בתגא חלף' (אבות ד, ה). 'דאשתמש בתגא' בכרתה של תורה 'חלף', נידון בדין בני חילוף שצריך להתגלגל.

'נוצר חסד' אבות ד, ה

המחמיר בנטילת ידים יציל נפשו מגלגולים

בנטילת ידים שומעין להחמיר, ויציל נפשו מגלגולים קשים ומרים מרורים מאד. דאילו הוה ידעו בני עלמא, הו כייין תדיר מרוב הרחמנות של הצועקין מצער הזה, על שלא נוהרו היטב בנטילת ידים בדיקדוק נכון וכשר.

'שלתחן הטהור' סימן קס, יב

הלומד ב'אוצר החיים' בעיון רב יהיה בטוח שינוח בעוה"ב בלי גילגול ואני ערב לו

כל ניצוץ נשמה צריך לתקן נפשו בכל תרי"ג מצות, ואם חיסר איזה מצוה צריך להתגלגל עליה, וכל תרי"ג צריכין לקיים במעשה ובדיבור ובמחשבה, ואם חיסר איזה ניצוץ נשמה אפילו חלק אחד מאלו, מעשה דיבור מחשבה, בהכרח שיתגלגל עד שיקיים כלם, וכן מי שלא עסק בתורה בפרד"ס הוא מוכרח להתגלגל עד שיעסוק בכלם, כל אחד חלקו שיכול להשיג וכפי שורשו, והוא החלק שניתן לו בסיוע, על כן אני העני חברתי חיבור [אוצר החיים] על כל תרי"ג מצות בפרד"ס, והלומד בו בעיון רב יהיה בטוח שינוח בעוה"ב בלי גילגול ואני ערב לו.

'אחר ח' ח"ה דף רא.

עונש גלגול קשה מגיהנם

הוא היה אומר עז פנים לגיהנם וכו' (אבות ה, כ). מרן אלקי האר"י אמר על אחד שהיה עז פנים ביותר, אמר שהוא גלגול יוחנן כהן שנעשה צדוקי, שהיה מגולגל בבהמות חיות שקצים ורמשים, עד שנתגלגל בגלגול אדם זה פעם הראשון, ומחמת שהיה בגלגול חיות ובהמות, ולכן הוא עז פנים ביותר, וידוע שהגלגול קשה מגיהנם, ולכן עז פנים, טובה גדולה שלו הוא הגיהנם, והוא מיחל ומקוה לגיהנם.

'נוצר חסד' אבות ה, כ

המדבר על צדיק נתגלגל בכלב

[המדבר] בלשון הרע... עליו יחולו כל הקללות והארורים, והוא דוגמא ל"מ הרשע שמדבר לשון הרע על ישראל, ועתיד המדבר הזה להתגלגל בכלב כמבואר בספרי המקובלים, ויבא תחת השלחן לאיש צדיק שדיבר עליו.

ואמר מורי ורבי איש אלקים קדוש רבינו נפתלי מראפטישיץ לאיש אחד, מפני שהיה דרכו לדבר סרה על הצדיקים ואמר לו, הכלבים אומרים שירה 'בואו ונשתחוה' וכו' (תהלים צה, ו) הטעם, שמי שמדבר על הצדיק מתגלגל בכלב, ומה היה דבורו על הצדיק, שבעת התפלה הוא מאריך ומרקד ומשתחוה, והוא בעל תאוה, וגאווה, וישן הרבה, וכדומה מן השקרים, ולזה כשמתגלגל בכלב אומר 'בואו (ו)נשתחוה' מודה למעשה הצדיקים.

'היכל הברכה' דברים דף קעב.

מעשה מהבעש"ט

סיפור לי מגידי האמת, צדיקים אמיתיים, שהיה במקום אחד מורה צדק אחד, ופעם אחת באה לפניו שאלה אותה על אווא בערב שבת קודש, והיה יכול להתיר אותה בדוחק, לכבוד שבת ובהפסד מרובה, ולא התיר כי היה מיראי הוראה, ואחר כך כשנפטר אותו המורה צדק, ועמד לפני הבית דין של מעלה למשפט וזכה בדין, כי היה צדיק גמור. ובתוך כך באה אווא אחת וטענה שהיתה בה נשמה אחת, שהיתה הולכת נע ונד זה כמה שנים, ואחר כך בא זמן תיקונה בתוך האווא הזאת, ומתוך שהטריף אותה על חינם, היא הולכת עוד נע ונד. ופסקו שילך הצדיק המורה צדק נע ונד. והלך כך כמה שנים, עד שנתנו לו עצה, שילך לפני מרן [הבעש"ט], שהוא מתקן כל הנשמות [הנדרחות], ואם הוא יתקן הנשמה ממילא לא יהיה עוד שום דין עליו. ועשה כך, ובזמן קצר עלה למקומו.

'מעשה השם'

מעשה מהבעש"ט

פעם אחת היה מעשה, שבא מרן [הבעש"ט] למקום אחד, ועשה שם בעל בית אחד סעודה גדולה לכבוד מרן, וקודם הסעודה אמר מרן, שלא יסעוד אצלו בשום פנים. והפציר לו בעל הבית מאוד ולא הועיל כלום. ונסע משם והוכרח בעל הבית לאכול את הסעודה עם בני ביתו ובניו. ובתוך הסעודה אכל הילד שלו חתיכת בשר, ובלע עצם אחד בגרונו ונחנק, רחמנא ליצלן. ונסע הבעל הבית למרן ואמר לו, אם רבינו ראה כל זאת מדוע לא הציל נפש מיישראל. והשיב לו מרן, שהסיבה היא, שהילד הזה היה בגלגול העבר מורה צדק, וטעה בלי עיון והטריף על חינם עוף אחד. ופסקו עליו, שיתגלגל ויבוא עוד הפעם לזה העולם, וגם ניצוץ של עוף זה וימית אותו. והוא ראה כל זה ולא היה יכול לבטל גזירת ופסק דין שמים, ולכן נסע ממנו...

'מעשה השם'